

Sygn. akt: I Cgg 15/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSR del. Katarzyna Sztymelska
Protokolant:	sekr. sądowy Aleksandra Strumiłowska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa S. K., A. K.

przeciwko (...) S.A. w K.

o naprawienie szkody

- zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 247.858,01 zł (dwieście czterdzieści siedem tysięcy osiemset pięćdziesiąt osiem i 01/100 złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 czerwca 2015r. do dnia 31 grudnia 2016r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałej części,
- znosi wzajemnie koszty zastępstwa procesowego;
- nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 6.341,69 zł (sześć tysięcy trzysta czterdzieści jeden złotych i 69/100 złotych) tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych;
- nie obciąża powodów nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt I Cgg 15/15

UZASADNIENIE

Powodowie A. K. i S. K. w pozwie złożonym dnia 27 czerwca 2015r. wnieśli o zobowiązanie pozwanej (...) S.A. w K. do naprawienia szkody w nieruchomości powodów położonej w P. przy ul. (...) poprzez wypłatę jednorazowego odszkodowania w kwocie 450.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu. Wnieśli także o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając wskazali, że są współwłaścicielami rzeczzonej nieruchomości oraz w wyniku ruchu zakładu górniczego pojawiły się uszkodzenia – m.in. spękania ścian, deformacja stolarki okiennej i drzwiowej, przechył budynku. Podali, że złożyli do pozwanej wnioski o naprawienie szkody, a analiza techniczna wykazała znaczne wychylenie budynku mieszkalnego, lecz pozwana nie ustosunkowała się do wniosku i sprawie nie nadano dalszego biegu. Podnieśli, że

naprawa szkody powinna nastąpić przez wypłatę jednorazowego odszkodowania, co spowodowane jest niecelowością rektyfikacji budynku z uwagi na zwiększony koszt doprowadzenia budynku do stanu poprzedniego.

Pozwana w odpowiedzi na pozew uznała związek przyczynowy pomiędzy uszkodzeniami budynku mieszkalnego, a działalnością eksploatacyjną pozwanej. Zaproponowała zawarcie ugody na kwotę 236.145 złotych. W uzasadnieniu wskazała, że na skutek wniosku powodów o naprawienie szkody zleciła wykonanie Analizy techniczno-ekonomicznej opłacalności remontu, z której wynika, iż koszt remontu budynku mieszkalnego jest wyższy niż jego wartość techniczna, dlatego zasadne jest wypłacenie odszkodowania w przywołanej kwocie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowie A. i S. K. są współwłaścicielami nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) – współwłasność łączna. Na nieruchomości posadowiony jest piętrowy budynek powodów, w zabudowie bliźniaczej. Budynek mieszkalny został wybudowany w 1926 roku. Po pożarze i zniszczeniach wojennych w latach 1946-1949 został odbudowany. W tym czasie dobudowano również piekarnię. Budynek bliźniaczy wraz z budynkiem piekarni przylegają od strony zachodniej do budynku powodów. Bliźniacze budynki posiadają wspólną klatkę schodową, a nadto w środkowej części w partii klatki schodowej znajdują się dwa pokoje, z których pokój na piętrze przynależy do budynku sąsiadów, a pokój na parterze do powodów. Brak jest dylatacji pomiędzy zbliznionymi budynkami.

(bezsporne, dowód: dokumenty z akt sprawy XX CG-G 15/10 Sądu Okręgowego w Katowicach, opinia biegłego z zakresu szkód górniczych i w obiektach budowlanych inż. R. B. k. 109, przesłuchanie powódki - protokół oraz zapis audio-wideo z rozprawy w dniu 11.01.2017r. - k. 328 i 330)

W dniu 28.02.2014r. powodowie zainicjowali postępowanie ugodowe, składając do pozwanej wnioski o naprawienie szkody w budynku mieszkalnym i wskazując na zauważalne szkody w postaci wychylenia budynku. Pozwana zleciła wykonanie - po wizji lokalnej i w oparciu m.in. o opinię górniczo-geologiczną z 9.10.2014r. - Analizy techniczno-ekonomicznej celowości naprawy szkody górniczej w budynku mieszkalnym. Analizę przekazano celem zapoznania się powodom w dniu 15 lipca 2015 roku. W analizie stwierdzono, że nieruchomość podlegała wpływom eksploatacji górniczej prowadzonej przez KWK (...), a teren charakteryzują parametry odpowiadające II kategorii terenu górniczego dla eksploatacji projektowanej, przy czym eksploatacja jest przewidywana do 2020 roku. Wskazano, że budynek został kotwiony w dwóch poziomach, ale brak zabezpieczenia w postaci opaski żelbetonowej. Aktualny stan techniczny połowy budynku należącej do powodów ustalony z pominięciem szkód górniczych oceniono jako zadawalający, wskazując że budynek jest użytkowany i remontowany na bieżąco. Podczas oględzin stwierdzono szkody górnicze w postaci: spękania ścian i tynków wewnętrznych, deformację stolarki drzwiowej na parterze, rozchodzenie płyt gipsowo-kartonowych na I piętrze, spękania posadzki na parterze, przechył budynku 52,7‰ w kierunku południowo - wschodnim. Podano, że wychylenie na takim poziomie jest niedopuszczalne z uwagi na zbyt wysokie wyężenie konstrukcji. Stwierdzono, że przy tak dużym, trwałym wychyleniu koniecznym jest wykonanie jego rektyfikacji. W analizie przyjęto uzyskany od (...) S.A. orientacyjny koszt rektyfikacji budynku dla 1m^(2) powierzchni zabudowy budynków jednorodzinnych, wynoszący 2006,84 zł, w związku z czym przy dla powierzchni budynku 130,32m^(2) szacunkowy koszt rektyfikacji określono na 261 531,38 zł, a dodatkowo koszt wykonania dokumentacji projektowej ok. 6000 złotych. Wyliczono także koszty związane z wykonaniem przyszłych, dwóch remontów dodatkowych – na 27 986,48 złotych. Koszt odtworzenia obiektu obliczono podejściem kosztowym, metodą kosztów odtworzenia i pomniejszono o średnioważony stopień naturalnego zużycia, co stanowi kwotę 208 852,55 zł netto, aktualną wartość rzeczywistą instalacji wyliczono na 27.292,57 zł. Podano, że aktualna rzeczywista wartość budynku mieszkalnego powodów wraz z instalacjami wynosi 236.145,12 zł netto. Wskazano, iż remont budynku jest ekonomicznie nieuzasadniony i proponuje się wypłatę odszkodowania.

(dowód: wniosek z dnia 28.11.2014r. k. 8, pismo k. 30, Analiza techniczno - ekonomiczna k. 38-46)

Do zawarcia ugody nie doszło, gdyż powodowie uznali, że wysokość proponowanego odszkodowania jest za niska.

Budynek, który powstał w 1926r. został odbudowany po pożarze i zniszczeniach wojennych w latach 1946-1949. Z tych względów biegły ustalił inny stopień zużycia technicznego dla murów fundamentowych gdzie przyjęto wiek od czasu wybudowania 89 lat, a inny dla odbudowanego budynku mieszkalnego, którego wiek określono na 66 lat.

Wartość odtworzeniowa murów fundamentowych wynosi 8.264,58 złotych.

Koszt odtworzenia budynku mieszkalnego, bez murów fundamentowych to 362.677,08 zł netto. Jest to wartość całego budynku (352.098,07zł), pomniejszona o wartość odtworzeniową murów fundamentowych (21.748,92zł), powiększona o koszty instalacji ($330.349,15 \times 0,008 = 26.427,93zł$) oraz o koszty przygotowania i realizacji inwestycji (5.900zł). Po uwzględnieniu stopnia naturalnego zużycia, bez murów fundamentowych wynosi 221.233.01 zł, a z murami fundamentowymi wartość - po uwzględnieniu ich naturalnego zużycia - wynosi 229.498,16 zł netto. Po powiększeniu o 8% podatek od towarów i usług wartość odszkodowawcza to 247.858,01 złotych brutto.

(dowód: opinia biegłego R. B. k. 107-183, opinie uzupełniające pisemne k. 214-227, k. 273-276, opinia ustna – protokół oraz zapis audio-wideo z rozprawy w dniu 15.11.2016r. k. 299-302, 304)

Budynek powodów jest w stanie nadającym się do użytkowania, nie zachodzi natychmiastowa potrzeba i konieczność jego rozbiórki. Rozbiórka , z uwagi na brak dylatacji z budynkiem bliźniaczym, spowodowałaby co najmniej konieczność remontu budynku sąsiedniego, przyczyniłaby się do zwiększenia zakresu uszkodzeń w tym budynku, zmieniłaby geometrię przestrzenną i sztywność budynku.

(dowód: ustna opinia biegłego – protokół oraz zapis audio-wideo z rozprawy w dniu 15.11.2016r. k. 299-302, 304)

Sąd ustalił powyższe okoliczności faktyczne w oparciu o spójne i w pełni przekonujące wskazane wyżej dowody, a w szczególności dokumenty urzędowe, sporządzone przez uprawnione organy w granicach ich kompetencji, które w ocenie Sądu były w pełni wiarygodne. Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły także niekwestionowane dokumenty prywatne, których prawdziwość nie budziła wątpliwości. Sąd dopuścił dowód z dokumentów urzędowych i prywatnych , które nie zostały zakwestionowane w trybie art. 252 k.p.c i 253 k.p.c. Dowody te nie wzbudziły żadnej wątpliwości Sądu.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w szczególności na opinii biegłego sądowego z zakresu szkód górniczych w obiektach budowlanych R. B. z dnia 16 lutego 2016 roku, sporządzonej na okoliczność sporną, tj. celem ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania należnego powodom. W ocenie Sądu opinia została sporządzona zgodnie ze zleceniem, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności istotnych dla poczynienia niezbędnych ustaleń faktycznych. Nie istniały też wątpliwości co do wiedzy, fachowości i bezstronności biegłego. Wiedza oraz doświadczenie zawodowe opiniującego oraz stanowczy charakter opinii przekonują, że zasadnym było poczynienie ustaleń na jej podstawie. Biegły dokonał wyliczenia odszkodowania w oparciu o wartość odtworzeniową, uwzględniającą naturalne zużycie techniczne budynku, zakres robót remontowo – modernizacyjnych. Biegły w trakcie ustnych wyjaśnień do opinii, jak i w uzupełniających opiniach pisemnych z dnia 27 maja 2016r. oraz z dnia 14 listopada 2016r. w sposób ostateczny i jasny odniósł się do zarzutów i zastrzeżeń zgłoszonych przez strony do jego opinii i dostatecznie uzasadnił swoje wnioski. Biegły w sposób przekonujący wyjaśnił, iż oddziaływanie różnych czynników zewnętrznych, które powodują narastanie zużycia technicznego, a tym samym degradację zastosowanych w budynku mieszkalnym materiałów. Uwzględnił przy tym prawidłową gospodarkę remontową budynku. Biegły nie zastosował metody średnioważonego zużycia naturalnego, lecz metodę kosztów odtworzenia, która to właśnie metoda pozwala określić koszty wybudowania „repliki” budynku mieszkalnego. Proces ustalenia wartości odtworzeniowej obiektów budowlanych składa się z trzech etapów: określenia kosztów odtworzenia obiektu w stanie nowym, określenia stopnia jego zużycia i określenia wartości odtworzeniowej pomniejszonej o zużycie techniczne. Uzupełniające opinie ponadto wyjaśniają, iż koszty dodatkowe, takie jak opracowanie dokumentacji projektowej, nadzoru inwestorskiego, dokumentacji geodezyjnej, uzgodnień związanych z mediami, koszty administracyjne określa się procentowo do kosztu budowy obiektu, wobec tego przyjęto procentowe zużycie zgodnie z zasadami. Koszty montażu i usztywnienia rusztowania oraz demontażu rusztowania biegły uwzględnił przy robotach elewacyjnych, natomiast stwierdził, iż nie wystąpiły okoliczności montażu elementów

na wysokości. Ceny pracy sprzętu budowlanego przyjęte przez biegłego były zgodne z ujętymi w „Informacjach cen pracy sprzętu budowlanego (...) za IV kwartał 2015r., który to cennik nie przewiduje nadto wskaźników zwiększających wartość robót na wysokości.

Okoliczności sprawy nie dały podstaw do uwzględnienia żądania strony powodowej dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii innego biegłego sądowego na tożsamą okoliczność, ponieważ utrwalonym jest w orzecznictwie sądowym stanowisko, że samo niezadowolenie strony z wydanej opinii nie uzasadnia dopuszczenia kolejnego dowodu z opinii innego biegłego sądowego (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2009 r., II UK 47/09, LEX nr 559955; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2010 r., IV CSK 84/10, LEX nr 621352; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 kwietnia 2015 r., ACa 119/15, LEX nr 1712675).

Wniosek powodów o uzupełnienie opinii biegłego o wyliczenie kosztów rozbiórki budynku także podlegał oddaleniu. Sąd, niezależnie od wykazywanej poniżej braku szkody i przedwczesności roszczenia, nie zlecał biegłemu wyliczeń kosztów rozbiórki ponieważ w ustnej opinii uzupełniającej biegły potwierdził, iż budynek powodów jest zbliżony, połączony z budynkiem sąsiednim bez dylatacji, a nadto ma z nim części wspólne (jedna wspólna klatka schodowa wraz dwoma pomieszczeniami). W konsekwencji ustna opinia ponownie potwierdziła, iż nie sposób bez ingerencji w całość obiektu budowlanego przeprowadzić rozbiórki części powodów, a zatem na chwilę obecną wyliczenie kosztów jest bezprzedmiotowe. Co więcej, sąsiedni budynek zajmuje bratanek powoda, prowadzi tam piekarnię i brak okoliczności wskazujących, że właściciele bliźniaczego budynku dokonają rozbiórki.

Sąd oddalił wniosek powodów o zobowiązanie pozwanej do złożenia dokumentów – porozumień pomiędzy pozwaną a (...) a to celem prawidłowego określenia strony pozwanej. Pozwana (...) S.A. w K. nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkody w budynku powodów, wskazując iż odpłatne zbycie części majątku na podstawie porozumienia z (...) nie spowodowało następstwa prawnego, stąd też podmiotem nadal odpowiedzialnym za szkody jest pozwana. Oświadczyła, iż nie doszło do przekazania przedsiębiorstwa w trybie art. 6 bądź 8 ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego z dnia 7 września 2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1379). Wobec uznania przez pozwaną swojej odpowiedzialności za szkodę, brak przesłanek do badania treści porozumień pomiędzy pozwaną a (...), gdyż byłoby to zbędne dla rozstrzygnięcia. Strona powodowa decyduje przeciwko komu kieruje żądanie odszkodowawcze i nie sposób przerzucać na pozwaną obowiązku wskazywania ewentualnych innych zobowiązanych podmiotów, zwłaszcza, że pozwana nie zaprzeczyła swojej odpowiedzialności. Kwalifikowany pełnomocnik powodów ma dostęp do wszelkich rejestrów i wyznaczono mu dodatkowy termin na ewentualne sformułowanie żądania wezwania innych podmiotów, czego nie uczynił. Jego kolejne wnioski jedynie zmierzają do przedłużenia procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Między stronami bezsporna była kwestia odpowiedzialności pozwanej za szkody na nieruchomości powodów. Działanie sprawcze powodujące szkodę trwało w okresie obowiązywania prawa górniczego z 1994r., jak i pod rządami ustawy prawo geologiczne i górnictwo z dnia 9 czerwca 2011r., która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2012 roku. Pomimo, że eksploatacja górnictwa miała miejsce także przed 2012r., jednak szkody wynikające z tej eksploatacji powstały i ujawniły się w późniejszym okresie, po 1 stycznia 2012r., co wynika z niekwestionowanych twierdzeń strony powodowej, jak i wniosku skierowanego do pozwanej. Data powstania szkód nie była przedmiotem sporu. Tym samym należy uznać, że zastosowanie znajdzie ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnictwo.

Zgodnie z art. 144 ust. 1 cytowanej ustawy właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, który jest prowadzony zgodnie z ustawą. Może on jednak żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody, na zasadach określonych ustawą. Zgodnie natomiast z art. 145, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do naprawiania szkód, o których mowa w art. 144 ust. 1 i 2, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

Podstawę odpowiedzialności przedsiębiorcy górniczego za szkody spowodowane ruchem zakładu górniczego stanowi przepis art. 435 § 1 k.c., który przewiduje odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Zatem przedsiębiorca górniczy odpowiada

za szkody spowodowane ruchem zakładu w każdym przypadku, w którym nie zachodzi jedna z powyższych przesłanek wyłączających jego odpowiedzialność. Aby przyjąć odpowiedzialność pozwanej na podstawie Prawa geologicznego i górniczego za szkody górnicze, należy wykazać istnienie związku przyczynowego pomiędzy działaniem zakładu górniczego i szkodą, co potwierdziła złożona w sprawie opinia biegłego sądowego. Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności w tym zakresie.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Strony ostatecznie zgodnie przyjęły, że odszkodowanie za uszkodzenia budynku powinno być równoważne jego wartości odtworzeniowej (k. 302). Wartość odtworzeniową budynku, przy uwzględnieniu stopnia jego zużycia biegły oszacował na kwotę 247.858,01 zł brutto. W tej sytuacji Sąd w oparciu o przepisy art. 144 i 145 ustawy prawo geologiczne i górniczne w związku z art. 361 § 1 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 247.858,01 zł, wskazaną w opinii biegłego, uznając, że rekompensuje ona doznaną przez powodów szkodę.

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono w oparciu o przepis art. 481 k.c. przy uwzględnieniu zmiany jego brzmienia jaka weszła w życie w dniu 1 stycznia 2016 roku.

Roszczenie powodów w pozostałym zakresie należy uznać za wygórowane w stosunku do szkody ustalonej w oparciu o opinię biegłego. Powodowie w żaden sposób nie wykazali zasadności przyznania odszkodowania w innej, wyższej kwocie. Opinia biegłego, w oparciu o którą Sąd ustalił wartość szkody, nie została skutecznie zakwestionowana przez powodów, którzy nie przedstawili żadnego kontrdowodu, podważającego dokonane wyliczenie. Zarzuty powodów postawione opinii biegłego nie okazały się słuszne, biegły w opiniach uzupełniających wyjaśnił wszelkie wątpliwości, także w zakresie zastosowanych metod obliczeniowych, i podtrzymał wyliczenia i wniosku opinii głównej jako prawidłowe. W konsekwencji Sąd orzeczenie w zakresie wysokości należnego odszkodowania oparł na opinii biegłego. Zgromadzony w sprawie materiał dowody nie daje jakichkolwiek podstaw do uznania, że roszczenie o zapłatę kwoty 450.000 zł tytułem odszkodowania zostało wykazane i zasługuje na uwzględnienie. W konsekwencji Sąd nie miał podstaw do zasądzenia odszkodowania w kwocie wyższej niż 247.858,01 zł, w związku z czym oddalił powództwo w pozostałej części.

Oddaleniu podlegało również żądane powodów w części, w jakiej domagali się zasądzenia kosztów rozbiórki budynku. Żądanie to jest w ocenie Sądu przedwczesne. O ile szkoda w substancji budynku już powstała, a zasądzona kwota stanowiąca wartość odtworzeniową budynku jest formą pieniężnego naprawienia tej szkody, odpowiadającą jej wysokości, o tyle szkoda w postaci kosztów rozbiórki budynku jeszcze nie zaistniała, albowiem bezsporne jest, że budynek nie został rozebrany. W majątku powodów nie nastąpił więc jeszcze żaden uszczerbek związany z rozbiórką budynku. Zgodnie z art. 361 § 2 k.c. w braku odmiennych regulacji ustawowych lub umownych naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby szkody mu nie wyrządzono. Koszty rozbiórki budynku w niniejszym stanie faktycznym nie mieszczą się w żadnej z kategorii wymienionej w art. 361 § 2 k.c., tj. nie stanowią ani poniesionej straty, ani tym bardziej utraconych korzyści. W istocie powodowie domagają się wyłożenia z góry środków na pokrycie przewidywanej przyszłej szkody w postaci kosztów rozbiórki budynku. Regulacje kodeksu cywilnego znają konstrukcję wyłożenia z góry sumy potrzebnej do poniesienia kosztów, które po ich wydatkowaniu będą miały charakter szkody, np. art. 444 § 1 zd. 2 k.c. Sytuacje takie – jako wyjątek od reguły przewidzianej w art. 361 § 2 k.c. – są ściśle określone przepisami i podkreślają odstępstwo od ogólnej zasady. Ani kodeks cywilny ani ustawa Prawo geologiczne i górniczne nie uzasadniają twierdzenia, że pozwany obowiązany jest wyłożyć z góry środki potrzebne na rozbiórkę obiektu uszkodzonego na skutek eksploatacji górniczej. Takiego obowiązku nie można się dopatrzeć w szczególności w stanie faktycznym niniejszej sprawy. Pomijając kwestię tego, czy i kto ostatecznie poniesie koszty rozbiórki budynku (nieruchomość może przecież przed rozbiórką budynków być przedmiotem dalszego obrotu), to okoliczności nie wskazują, aby powodowie zamierzali przystąpić do rozbiórki w najbliższym czasie – nie wydano żadnej decyzji administracyjnej nakazującej rozbiórkę, a powodowie

nie przedstawili żadnych dowodów wskazujących na zamiar wykonywania takich działań. Istotna jest również okoliczność, iż nieruchomości powodów posiada wspólną klatkę schodową z budynkiem bliźniaczym, który przylega do budynków powodów od strony zachodniej. W środkowej części budynków bliźniaczych, w partii klatki schodowej, pokój na piętrze przynależy do przylegającego budynku sąsiedniego, zaś na parterze należy do powodów. Budynki nie są względem siebie zdylatowane. Przeprowadzenie rozbiórki zblźnionego i połączonego wspólną klatką budynku jest niemożliwe bez wyburzenia całego obiektu, a tymczasem sąsiedzi powodów nie zamierzają dokonać wyburzenia. Nie wiadomo zatem, czy szkoda w postaci konieczności poniesienia kosztów rozbiórki budynków znajdujących się na nieruchomości powodów w ogóle powstanie, a jeżeli tak, czy dotknie ona powodów.

Uzasadniając żądanie zasądzenia kosztów rozbiórki strona powodowa powołała orzeczenia sądów, w tym Sądu Apelacyjnego w Katowicach, w których takie żądanie uwzględniono. Przytaczane przez powodów orzecznictwo odwołuje się do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2004r., sygn. III CZP 20/04, przywołując fragmenty uzasadnienia uchwały, zawierające wypowiedzi co do kompensacyjnego charakteru odszkodowania. Zauważyć jednak należy, że kwestia kosztów rozbiórki nie była w ogóle przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego objętych powoływaną uchwałą – uchwała ta stanowi odpowiedź na pytanie prawne dotyczące zupełnie innego zagadnienia i w ocenie Sądu nie sposób ani z treści uchwały ani jej uzasadnienia wyprowadzać wniosków do zasadności lub braku zasadności żądania zasądzenia nieponiesionych jeszcze kosztów rozbiórki budynku. W tej sytuacji Sąd, w oparciu o przepis art. 361 § 2 k.c., oddalił żądanie w zakresie kosztów rozbiórki jako przedwczesne. Wypłata jednorazowego odszkodowania za szkodę już poniesioną nie niweczy prawa powodów do wystąpienia z żądaniem odszkodowania za rozbiórkę budynku, o ile szkoda ta w przyszłości powstanie.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c., przyjmując że powodowie utrzymali się ze swoim roszczeniem w 55%. W związku z tym koszty zastępstwa procesowego stron, wynoszące po 7.200 zł, zostały wzajemnie zniesione. Koszty sądowe obejmowały opłatę w wysokości 12.375 zł i wydatki w łącznej kwocie 4.609,89 zł (k. 184, 228, 309), które to wydatki zostały częściowo pokryte przez pozwaną zaliczką do wysokości 3.000 złotych. Strona powodowa korzystała z ustawowego zwolnienia z kosztów sądowych, lecz Sąd na zasadzie słuszności i art. 102 k.p.c. nie obciążył powodów kosztami sądowymi w zakresie oddalonego powództwa. Strona pozwana została obciążona kosztami sądowymi stosunkowo - a więc częścią opłaty od pozwu oraz wydatkami łącznie 6.341,69 zł - przy uwzględnieniu zaliczki uiszczonej przez pozwaną (3.000 zł) oraz uprzednio wydatkowanej.